

Westermeerwijk

Lengte van de wandeling: ongeveer 5 km, met hoogteverschillen.

Startpunten:

1. Molenbosweg, Berg en Dal (nabij 'Hotel Erica');
2. Molenbosweg, Berg en Dal (links naast de tennisbanen);
3. Een bosweg, nabij Meerwijkselaan 40, 6571 CP, Berg en Dal.

Ingeklemd tussen Berg en Dal, Nijmegen en de Heilig Landstichting ligt de Westermeerwijk. Een gebied dat deel uitmaakt van de enorme stuwwal die zo

bepalend is voor het landschap tussen Nijmegen en Kleef en is ontstaan tijdens de voorlaatste ijstijd, zo'n 150.000 jaar geleden. De stuwwal die oorspronkelijk 200 meter hoog was, heeft door erosie in de loop der duizenden jaren de helft van zijn hoogte verloren. De Westermeerwijk ligt op bovengenoemde stuwwal en kent een gevarieerd landschap met een rijke flora en fauna, vergelijkbaar met de andere bossen rondom Nijmegen. Het gebied kent nogal wat hoogteverschillen waardoor de wandeling soms pittig is maar tegelijkertijd ook zeer afwisselend.

De dalen zijn ontstaan tijdens de voorlaatste en laatste ijstijd en worden droogdalen genoemd. Omdat het smeltwater niet kon wegzakken in de bodem ontstonden er vanaf de stuwwal beekjes die zich insneden in de ondergrond en deze dalen uitsneden in het landschap. Tegenwoordig kan het water wel wegzakken in de bodem en vallen deze dalen droog, vandaar de naam droogdalen. De Meerwijkselaan loopt door zo'n enorm droogdal.

Ook in de Westermeerwijk hebben de Romeinen zoals overal in Nijmegen hun sporen achtergelaten. Naast het natuurlijke ontstane reliëf hebben zij naar alle waarschijnlijkheid het Kerstendal en het Louisedal gegraven en het stuwmeertje gecreëerd met de naam Watermeerwijk. Ook zijn er door hen grote zand- en leemgroeves gegraven die in het landschap nog duidelijk te zien zijn.

Tegenwoordig maakt de 'Westermeerwijk' deel uit van Nederrijk(swald) dat vroeger een deel vormde van het Rijkswald (toebehorend aan het Rijk van Nijmegen) en in de 15^e gesplitst is in een Duits deel, het Reichswald, en een Nederlands deel.

Tijdens de wandeling valt er te genieten van hoogten en laagten, terwijl je veel beuken, grove dennen en sporadisch Taxus zult tegenkomen. Ook staat er de tros- of bergvlier, het niet veel voorkomende dalkruid en staan er een paar mooie Weymouthdennen. Tevens zal je ook veel tamme kastanjes tegenkomen die ooit door de Romeinen zijn geïntroduceerd. Langs de bospaden heeft de rode bosmier zijn grote koepelvormige nest gebouwd en met wat geluk hoor je de roffel van de zwarte specht, de lach van de groene specht of tref je een vos, havik of goudvink.

Kortom een mooi gebied voor een aangename wandeling.

